

Der vil jeg godt spørge statsministeren, om vi kan have sikkerhed for, at Danmark og andre lande får ret i, at der skal være tale om enstemmighed ved afgørelser, der har med det sociale område at gøre i EU.

Jeg vil også gerne spørge statsministeren, hvordan man skal vurdere det, som flere steder står nævnt i konventets resultat, at der skal være tale om harmonisering af de sociale ordninger i EU. Kan det ikke blive et problem for et velfærdssamfund som det danske, der i høj grad er skatteyderbetalt, hvis der bliver tale om en harmonisering af de sociale ordninger i EU?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne understrege, at EU ikke er en trussel mod det danske velfærdssystem. Det har EU aldrig været, og det vil EU heller ikke blive. Social sikring er et nationalt anliggende, og sådan vil det også være i fremtiden.

Det er op til den enkelte medlemsstat at fastlægge indholdet af de nationale systemer for social sikring. EU har kompetence til at koordinere forholdet mellem de enkelte medlemsstaters systemer for social sikring for at sikre arbejdskraftens frie bevægelighed i EU, altså for vandrende arbejdstagere.

Det er da i høj grad i danske lønmodtagers interesse f.eks. at have sikkerhed for, hvordan deres sociale sikring er, hvis de arbejder i Tyskland eller Spanien eller i Storbritannien. Lige så vel som hvis der kommer lønmodtagere fra andre EU-lande og arbejder i Danmark, så skal man vide, hvilken social sikring man har. Det er da meget fornuftigt, men det er ikke sådan, at EU går ind og blander sig i, hvordan det enkelte land skal indrette sine sociale systemer. Det er, og det forbliver også med den nye traktat et nationalt anliggende.

Peter Skaarup (DF):

Men statsministeren kan vel ikke komme uden om, at man i del III i forfatningen for Europa, altså konventets resultat, flere steder taler om, at man skal harmonisere de sociale ordninger. F.eks. står der på side 132, at de er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af det indre markeds funktion, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, som af de i forfatningen foreskrevne procedurer osv., osv. Man nævner også i del III's art. 104, punkt C arbejdstagernes sociale sikring som noget, man skal tage sig af fra EU's side. Det sam-

me nævner man andre steder i forfatningen. Statsministeren kan vel ikke komme uden om, at det er udgangspunktet.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren ikke kan bekræfte, at det er det, man ønsker fra EU-systemets side, man ønsker en fælles social- og arbejdsmarkedspolitik, og om ikke det kan blive et problem for Danmark som et af de rigeste lande i Europa, som i høj grad betaler de her sociale ordninger over vores skatter, at man fra EU's side har et ønske om at gribe ind i velfærden for landene. Det synes jeg ikke statsministeren svarede på, og det kunne jeg godt tænke mig at statsministeren gjorde.

Jeg vil også gerne høre en aktuel kommentar til, hvad man fra regeringens side vil gøre for at tage de dele ud, for det er jo et aktuelt problem for Danmark, hvis EU begynder at tiltage sig magt på områder, der angår folkepension, efterløn, dagpengesystem og andre af de sociale ordninger, vi kender.

Forskellen mellem Danmark og andre lande er jo, at Danmark i høj grad har staten inde som en tredjepart til at finansiere store dele af velfærdssystemet modsat f.eks. Tyskland.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo korrekt, som hr. Peter Skaarup her siger, at der er forskelle, endda betydelige forskelle, på den måde, hvorpå vi har bygget det danske socialsystem og dagpengesystem op, og så den måde, hvorpå man har bygget det op i andre EU-lande. Det viser jo netop, at forskellige systemer kan leve side om side i EU, og det ikke er noget, EU går ind og blander sig i.

Social sikring er et anliggende for det enkelte land. Og derfor er det forkert, når hr. Peter Skaarup siger, at udgangspunktet er harmonisering. Nej. Udgangspunktet er, at det er et nationalt anliggende, og man kan indrette sig, som man vil.

Kl. 13.40

Men hr. Peter Skaarup må da give mig ret i, at hvis en dansk statsborger søger arbejde i et andet EU-land, så er det da bestemt af interesse for denne dansker, hvilken social sikring han eller hun så har, når man kommer og skal arbejde i et andet land. Der er det jo rimeligt nok, at vi så netop har EU til at fastlægge nogle fælles regler for den sikring, som vandrende arbejdstagere har. Og det er her, EU går ind, og kun dér. Hvordan man indretter sig nationalt, det bestemmer det enkelte land selv.